

Boekverslag 2

Opdracht 1 zakelijke gegevens

- A. Stille getuige
- B. Eva Burgers
- C. Uitgeverij: Kluitman
Jaar van verschijning: 2014
Druk: 1^e
Aantal bladzijdes: 173
- D. Niveau: C

Opdracht 2 over de auteur

Eva Burgers is een schrijver, ze is 49 jaar en geboren in Voorburg. Ze schrijft boeken over misdaden, moorden en veel dingen die te maken hebben met de politie. Ze heeft zelf heel lang bij de politie gewerkt. Eerst was ze agent, later werd ze eindelijk aangenomen als rechercheur op de afdeling zware criminaliteit. Vandaar dat al haar boeken veel dingen over de politie bevatten. Daar haalt ze ook haar inspiratie vandaan. Toen ze begon met schrijven was het erg moeilijk om een uitgever te vinden die haar boeken wilde uitgeven. Toen had ze die gevonden maar die wilde dat ze romantische boeken schreef. Maar ze wilde liever spannende boeken schrijven bijvoorbeeld jeugdthrillers. Uiteindelijk heeft ze die ook kunnen schrijven. Ze heeft inmiddels een heleboel boeken uitgebracht, zoals Fataal en Complot.

Bron: <https://www.chicklit.nl/auteurs/31594/burgers-eva>

Opdracht 3 over het boek

- A. Op de voorkant van het boek staat een meisje afgebeeld. Ik denk dat dit de hoofdpersoon is, Nikki.
- B. De hoofdpersonen zijn Nikki en Vincent. Het verhaal wordt om de beurt uit hun perspectief verteld. Ik weet dus hoe zij denken. Daarom zijn zij de hoofdpersonen.

Nikki is een gewoon tiener meisje. Ze is vrolijk en houdt van afspreken met haar vriendin Sara. Ze is ook bang, voor Martin. Hij bedreigt haar met berichtjes. Ze heeft ook gevoelens voor Vincent, maar dat durft ze niet helemaal te uiten. Ze wilt graag mensen helpen, ze had er alles aan willen doen om Diane te kunnen redden.

Vincent is lid van de club van Martin. Hij vindt het wel leuk om 's avonds te chillen met vrienden. Maar zijn ouders weten niks van de club. Maar als hij dan iets moet doen van Martin, inbreken bij een oude vrouw, dan ziet hij het niet echt zitten. Hij vond het prima om 's avonds gezellig niks te doen maar dit ging hem heel ver. Hij is dapper omdat hij gelijk achter Nikki aan gaat als ze wordt achtervolgt door de gevaarlijke Martin. Vincent is ook verliefd op Nikki en laat dat ook wel een beetje merken.

- C. Het clubhuis van Martin in het bos: deze plek is heel exclusief en niemand behalve de clubleden mag weten waar dit is. Het zit diep in het bos en als je er naartoe wilt moet je door heel veel modder. Deze locatie is dus zo afgelegen omdat niemand er van af mag weten.

Het politiebureau: wanneer Nikki haar verhaal gaat vertellen aan de politie dan gaat ze naar het politiebureau.

- D. Het verhaal is uit het perspectief van Nikki en Vincent. Nikki verteld wat zij heeft gezien op de avond wanneer Diane was vermoord bijvoorbeeld. En Vincent verteld hoe het is bij de clubavonden van Martin.
- E. Het is een gesloten einde. De dader is gepakt. Martin zit in de gevangenis. Nikki heeft een nieuwe vriendin. En Vincent en Nikki hebben verkering.

Keuzeopdracht 3 een ander einde aan het verhaal

Ik ga verder schrijven vanaf het moment dat Martin Nikki heeft vastgebonden en meeneemt, ze ontsnapt. Ze zit nu verschuild achter de receptie van een camping in het bos.

Nikki

Ik zit met versnelde adem achter de receptie van de camping. Ik hoor ver weg snelle voetstappen. Het is Martin. "Waar zit je Nikki" hoor ik hem roepen. "Ik weet je wel te vinden". Mijn hartslag versnelt. Dan komt er een hond op mij af. Er komt een jongen achteraan. Ik probeer in elkaar te duiken zodat ik niet opval. Wacht een even. Dat is Paul. De beste vriend van Martin. Ik probeer op te staan en weg te rennen. Maar ik ben te laat. hij heeft me al te pakken. "Martin, ik heb hier iemand gevonden" roept Paul. Martin komt aanrennen. Met een brede grijns op zijn gezicht kijkt hij mij aan. Het maakt me beangstigend. Ze sleurden mij achter de receptie vandaan. We liepen nog verder het bos in. Ik zag alles heel wazig worden. Ik wou zo graag nu op de bank zitten met mijn ouders. Maar ik ben in een eng bos met Martin en Paul die mij ontvoeren.

"Nikki!" Hoorde ik iemand roepen. Ik schrok en deed mijn ogen open. Ik lag in een slecht verlichte ruimte op een vieze bank met gaten. Voor mij zag ik Martin en Paul staan. Ik schrok en toen besepte ik mij dat ik was mee gesleurd door ze. Waar ben ik, vroeg ik aan ze. "Ons geheime clubhuis" zei Paul. "MIJN geheime clubhuis!" Zei Martin. Ik voelde een snijdende pijn aan mijn enkels en polsen. Ik probeerde iets overeind te komen maar ik had niet genoeg kracht. Het voelde alsof er iemand bovenop me zat. Wat gaan jullie met mij doen? Vroeg ik. "Wees gerust, je mag zolang blijven als je wilt" zei Martin. Ik heb je ouders een berichtje gestuurd dat je bij Sara slaapt met jouw telefoon natuurlijk. Ik voelde paniek bij me opkomen. Niemand zou voor mij gaan zoeken.

Vincent

Ik ben gebeld door Martin of ik wilde komen maar hijs is niet bij de afgesproken plek. Misschien ben ik wel te laat en is hij al weg. Ik fiets naar huis. Ik probeer hem nog een keert te bellen. "Hallo met Martin" hoorde ik. Hey Martin, ik ben bij de plek waar ben jij? "Ohja, ik had je toch niet meer nodig" zegt hij. Oh is goed, doe. Dat was raar, hij had mij helemaal niet nodig. Ik fiets naar huis en denk aan Nikki. Ik krijg een warm gevoel. Wat is ze toch ook leuk. Ik ben alleen bang dat ze mij niet leuk vind.

Nikki

Ik ben doodsbang. Wat zijn ze allemaal van plan. Martin komt terug. "Dat was Vincent, hij maakt zich ook geen zorgen om jou. Ik zorg ervoor dat je binnen een jaartje zo vergeten bent bij iedereen die je ooit heeft gekend" zei Martin. Van die woorden schrok ik best wel. Wat als het hem echt zou lukken. Zal ik dan voor altijd opgesloten zitten in dit stinkhok. Wat was het eigenlijk. Een kelder volgens mij. Helaas geen ramen. Misschien zal ik wel nooit meer daglicht zien. De dagen gingen voorbij en de nachten die ik hier doorbracht waren verschrikkelijk. Het voelde alsof ik een marathon niet slapen deed. Ik kreeg gewoon geen oog dicht. En anders schrok ik wel wakker van een nachtmerrie dat Martin mij wilde vermoorden. Ik heb mij er snel bij neergelegd maar Martin zal mij nooit vrijlaten. Al helemaal

niet na wat ik heb gedaan. Had ik maar nooit die informatie die ik wist aan de politie verteld. Dan had ik nu al weer een paar formules van wiskunde geleerd of de botten van het menselijk lichaam of de kernzin vinden in een alinea. Maar nee, ik zat niet op school maar in die vieze stink hok. Ik wilde zo graag ontsnappen, maar ik was veel te zwak. Overdag waren Martin en Paul zo veel mogelijk hier om te waken over mij. Maar ze waren ook vaak weg. Zij hadden natuurlijk ook nog een leven. Ik niet meer. Waarschijnlijk ga ik mijn ouders nooit meer zien. Ik was er klaar mee. Zodra Martin weg ging zou ik het opgeven. Er lag een zak naast mij met restjes eten die ik had gekregen. Ik kreeg elke avond wat doperwtjes met een wortel en aardappels. Ik was er helemaal klaar mee. Martin ging weg. Ik greep mijn kans. Ik raapte al mijn kracht bij elkaar om voorover te leunen naar de zak. Ik had hem te pakken. Deed hem op mijn hoofd. Als laatste dacht ik aan mijn ouders. Ik hield van ze. En Sara en Vincent.

Ik hebt dit heftige einde gekozen omdat het in het boek goed afliep dus wilde ik nu wat anders doen.

